

PEYGAMBER EFENDİMİZE UYMAK NASIL OLUR?

SALLALLAHÜ ALEYHI VE SELLEM

18 — Ona tâbi' olmak **(Ahkâm-ı islâmiyye)**yi beğenip, seve seve yapmak ve Onun emrlerini ve islâmiyyetin kıymet verdiği, üstün tutduğu şeyleri ve âlimlerini, sâlihlerini büyük bilip, hurmet etmekdir ve Onun dînini yaymağa uğraşmak demekdir ve Allahü teâlânın emrlerine uymak istemeyenleri sevmemekdir.

[Peygamberimiz "sallallahü aleyhi ve sellem" buyuruyor ki, **(Hepiniz bir sürünün çobanı gibisiniz. Çoban sürüsünü koruduğu gibi, siz de evlerinizde ve emrleriniz altında olanları Cehennemden korumalısınız! Onlara müslimânlığı öğretmelisiniz! Öğretmez iseniz mes'ûl olacaksınız).** Bir kerre de buyurdu ki, **(Çok müslimân evlâdı, babaları yüzünden Veyl ismindeki Cehenneme gideceklerdir. Çünki, bunların babaları, yalnız para kazanmak ve keyf sürmek hırsına düşüp ve yalnız dünyâ işleri arkasında koşup, evlâdlarına müslimânlığı ve Kur'ân-ı kerîmi öğretmediler. Ben böyle babalardan uzağım. Onlar da, benden uzakdır. Çocuklarına dinlerini öğretmiyenler, Cehenneme gideceklerdir).** Yine buyurdu ki, **(Çocuklarına Kur'ân-ı kerîm öğretenlere veyâ Kur'ân-ı kerîm hocasına gönderenlere, öğretilen Kur'ânın her harfi için, on kerre Kâ'be-i mu'azzama ziyâreti sevâbı verilir ve kıyâmet günü, başına devlet tâcı konur. Bütün insanlar görüp imrenir).** Yine buyurdu ki, **(Çocuklarınıza nemâz kılmasını öğretiniz. Yedi yaşına gelince, nemâzı emr ediniz. On yaşına gelince kılmazlar ise, döverek kıldırınız).** Yine buyurdu ki, **(Bir müslimânın evlâdı ibâdet edince, kazandığı sevâb kadar, babasına da verilir. Bir kimse, çocuğuna fısk, günâh öğretirse, bu çocuk ne kadar günâh işlerse, babasına da o kadar günâh yazılır).** İbni Âbidîn nemâzın mekrûhları sonunda buyuruyor ki, (Kendinin yapması harâm olan şeyi çocuğa yapdıran kimse, harâm işlemiş olur. Oğluna ipek elbise giydiren, altın takan ve içki içiren, kıbleye karşı abdest bozduran, kıbleye ayak uzatmasına sebeb olan kimse, günâh işlemiş olur). **(Mürşid-ün-nisâ)**daki hadîs-i şerîfde, **(Zevcesinin ve çocuklarının haklarını îfâ etmiyenin nemâzları, orucları kabûl olmaz)** buyuruldu.

İmâm-ı Gazâlî "rahmetullahi aleyh", **(Kimyâ-i se'âdet)** kitâbında buyuruyor ki,

(Meselâ kızların, kadınların açık gezmeleri harâmdır. İnce, dar, süslü, renkli şeylerle örtünerek gezmeleri de harâmdır. Böyle gezenler, Allahü teâlâya âsî oldukları, günâha girdikleri gibi, bunların başında bulunan, baba, zevc, birâder ve amcadan hangisi, böyle gezmeğe rızâ verir ise, bu da, ısyân ve günâhda ortak olur).

Dîn-i islâmın temeli, îmânı, farzları ve harâmları öğrenmek ve öğretmekdir. Allahü teâlâ, Peygamberleri "aleyhimüssalevâtü vetteslîmât" bunun için göndermişdir. Gençlere bunlar öğretilmediği zemân, islâmiyyet yıkılır, yok olur. Allahü teâlâ, müslimânlara **(Emr-i ma'rûf)** yapmağı emr ediyor. Ya'nî, benim emrlerimi, bildiriniz, öğretiniz diyor ve **(Nehy-i anilmünker)** emr ediyor. Ya'nî, yasak etdiğim harâmları bildiriniz ve yapılmasına râzı olmayınız, diyor.

Peygamberimiz "sallallahü aleyhi ve sellem" buyuruyor ki, **(Birbirinize müslimânlığı öğretiniz. Emr-i ma'rûfu bırakır iseniz, Allahü teâlâ, en kötünüzü başınıza musallat eder ve düâlarınızı kabûl etmez).** Ve buyurdu ki, **(Bütün ibâdetlere verilen sevâb, Allah yolunda gazâya verilen sevâba göre, deniz yanında bir damla su gibidir. Gazânın sevâbı da, emr-i ma'rûf ve nehy-i anilmünker sevâbı yanında, denize nazaran bir damla su gibidir).** İbni Âbidîn, beşinci cild sonunda (Fıkh âliminin müslimânlara sağladığı fâidenin sevâbı, cihâd sevâbından çokdur) diyor.

Hülâsa evlâd, ana baba elinde bir emânetdir. Çocukların temiz kalbleri kıymetli bir cevher gibidir. Mum gibi, her şekli alabilir. Küçük iken, hiçbir şekle girmemişdir. Temiz bir toprak gibidir. Temiz toprağa hangi tohum ekilirse, onun meyvesi hâsıl olur. Çocuklara îmân, Kur'ân ve Allahü teâlânın emrleri öğretilir ve yapmağa alışdırılırsa, din ve dünyâ se'âdetine ererler. Bu se'âdetde anaları, babaları ve hocaları da ortak olur. Eğer bunlar öğretilmez ve alışdırılmaz ise, bedbaht olurlar. Yapacakları her fenâlığın günâhı, ana, baba ve hocalarına da verilir. Tahrîm sûresinde altıncı âyet-i kerîmenin meâl-i şerîfi, **(Kendinizi ve evlerinizde ve emrlerinizde olanları ateşden koruyunuz!)**dur. Bir babanın, evlâdını Cehennem ateşinden koruması, dünyâ ateşinden korumasından dahâ mühimdir. Cehennem ateşinden korumak da, îmânı ve farzları ve harâmları öğretmekle ve ibâdete alışdırmakla ve dinsiz, ahlâksız arkadaşlardan korumakla olur. Bütün fenâlıkların başı, fenâ arkadaşdır.

Peygamberimiz "sallallahü aleyhi ve sellem" **(Bütün çocuklar müslimânlığa uygun ve elverişli olarak dünyâya gelir. Bunları, sonra anaları, babaları hıristiyan, yehûdî ve dinsiz yapar)** sözü ile müslimânlığın yerleşdirilmesinde ve yok edilmesinde en mühim işin, gençlikde olduğunu bildiriyor. O hâlde, her müslimânın birinci vazîfesi, evlâdına islâmiyyeti ve Kur'ân-ı kerîmi öğretmekdir. Evlâd, büyük ni'metdir. Ni'metin kıymeti bilinmezse, elden gider. Bunun için **(Pedagogie),** ya'nî çocuk terbiyesi, islâm dîninde çok kıymetli bir ilmdir.

İslâm dînine karşı olanlar da, bu mühim noktayı anladıkları içindir ki, asrımızın en tehlükeli dinsizlik ocağı olan mason ve komünistler, (Gençliğin ele alınması birinci hedefimizdir. Çocukları dinsiz olarak yetişdirmeliyiz) diyorlar. Masonlar, İslâmiyyeti yok etmek ve Allahü teâlânın emrlerinin öğretilmesini ve yapdırılmasını engellemek için (Gençlerin kafalarını yormamalıdır. Din bilgilerini büyüyünce kendileri öğrenirler) ve (Hepimiz bütün kudretimiz ile, îmân hürriyyeti fikrini dünyâya yaymağa sarılmalıyız ve localarımızda verdiğimiz kararları her memlekete yerleşdirmeliyiz. Din kardeşliğini yok edip, bunun yerine mason kardeşliği getirmeliyiz. Dinleri yok etmekden ibâret olan mukaddes gâyemize, bu sûretle kavuşacağız) diyorlar.

O hâlde, müslimânlar din câhillerinin hîlelerine, yalanlarına aldanmamalı, onların okşayıcı, aldatıcı, yardımsever sözlerine inanmamalıdır. Müslimânlar, birbirlerine **(Emr-i ma'rûf)** eder ve **(Nehy-i münker)** eder.

Bugün, her memleketde gençlere, kemiklerinin, adalelerinin, ellerinin, ayaklarının, hâsılı her uzvunun kuvvetlenmesi, güzelleşmesi ve âhenkli olması için, be-

den hareketleri, kültür-fizik öğretiliyor ve yapdırılıyor. Beyin çalışmalarının ve rûhî fe'âliyyetlerinin inkişâf etmesi ve tâzelenmesi için hesâb, hendese, psikoloji kâideleri ve tatbîkâtı ve kanlarını harekete getirerek hücrelerini temizletecek ekzersiz fizikler ezberletiliyor ve yapdırılıyor. Bütün bunlar ve dünyâ işlerinde lâzım olacak bilgiler, bir ders ve vazîfe hâline konup çalışdırılırken, dünyâ ve âhıretin hakîkî se'âdetini ve insanların râhat, huzûr ve her dürlü inkişâf ve terakkîlerini ve Allahü teâlânın rızâsını ve sevgisini kazandıracak olan îmânın, islâmın, farzların, vâciblerin ve sünnetlerin ve halâlin öğretilmesi ve yapdırılması ve harâmların ve kâfirliğe sebeb olan şeylerin öğretilip, bunlardan sakınılması bir kabâhat ve vicdânlara tecâvüz şeklinde gösterilir ise, doğru mu olur? Bugün, bütün hıristiyan memleketlerinde, bir çocuk dünyâya gelir gelmez, buna kendi dinlerinin îcâblarını yapıyorlar. Her yaşdaki insanlara, yehûdîliği ve hıristiyanlığı titizlikle aşılıyorlar. Müslimânların îmânlarını, dinlerini çalmak ve yok etmek ve onları da, hıristiyan yapmak için, sandık doluları kitâb, broşür ve sinema filmlerini islâm memleketlerine gönderiyorlar. Meselâ, hıristiyanlar, Îsâ aleyhisselâmı, Allahü teâlânın [hâşâ] oğlu sanıyor ve Allahü teâlâya (Baba), (Allah baba) diyorlar. Yazdıkları romanlarda ve filmlerde, (Allah baba bizi kurtarır) gibi şeyler söylüyorlar. Hâlbuki, Allahü teâlâya (Baba), (Allah baba) diyen kimsenin îmânı gider, kâfir olur. Müslimânlar, böyle hîleli filmlere gitmemeli, romanları okumamalıdır. İşte bunun gibi, dahâ nice yollarla, gençliğin îmânını, sinsice çalıyorlar. Bu uğraşmalarına, insanlığa hizmet, demokrasi rejiminin bahş etdiği bir hak ve hürriyyet diyorlar da, bir müslimânın, bir din kardeşine, Allahü teâlânın emrlerini hâtırlatmasına, din propagandası, gericilik ve vicdân hürriyyetine tecâvüz denirse, haksızlık olmaz mı?

Müslimân olmıyanların, müslimânlığa karşı nazariyyeler, fikrler yürütmesi, gâyet tabî'î karşılanıp da, müslimânların, **(Ehl-i sünnet)** âlimlerinin bildirdikleri hakîkî, doğru müslimânlıkdan bahs etmesine ve Muhammed aleyhisselâmın ışıklı yolunu göstermesine irticâ', te'assub, gericilik ve yobazlık gibi ismler takarak, cürm, bölücülük şeklini vermeğe, bu ma'sûmları, lekelemeğe kalkışmak, bir gericilik, bir yobazlık, bir te'assub değil midir? Bu temiz rûhlu, ileriyi görüşlü, ilme, ahlâka, fenne, fazîlete koşan fâideli insanlara ibtidâî, gayr-ı tabî'î adam demek ve müslimânlığı beğenmiyenlere asrî, aydın ve uyanık insan demek, bir kin ve bozgunculuk olmaz mı? Bir tarafdan, din serbestdir, Allah ile kul arasına girilmez, herkes vicdânının ilhâmına göre Allahını tanır ve tapar sözünü ileri sürerek, Emr-i ma'rûfu ve Nehy-i münkeri durdurup, ecdâdımızdan mîrâs kalan îmânımızı söndürmeğe çalışıp, diğer tarafdan, müslimânlığı bozmak, yok etmek için, (Yahova şâhidleri) denilen misyonerlerin, hîleler ve plânlar ile hâzırladıkları zehrli kitâb ve mecmû'alar, yaldızlı i'lânlarla, reklâmlarla gençliğin önüne sürülürse, müslimânlar incinmez mi?

Kâfirler, müslimânlığı dünyâdan kaldırmağa uğraşıyor, bu çalışmalarında öncülüğü ingilizler yapıyor. Bütün gayretlerine rağmen, gençlerin, müslimânlığı merâk edip araşdırmağa başlamasına bile, tehammül edemiyerek, Ehl-i sünnet âlimlerinin "rahmetullahi teâlâ aleyhim ecma'în" sözleri kulaklarına gelince, tepeden tırnağa kadar gayz, kin ve intikâm ateşi ile kızıyorlar. Mecmû'alarında, gazetelerinde, televizyonlarında sarık, tesbîh, sakal resmleri yaparak, hortlatılan kara kuvvet: İrticâ', diyorlar. Îmânsızlıklarının cezâsı olarak, vücûdları ve rûhları, Cehennem ateşinde, sonsuz yanacağı gibi, habîs rûhları, dünyâda da, böyle kızıp yanmakdadır. Böyle gazete ve televizyon çok zararlıdır.

Müslimânlar, birbirine hurmet eder, yardıma koşar. Din yolunda ve dünyâ işlerinde sıkıntıda görünce kurtarırlar. Ramezân-ı şerîfe, oruc tutanlara, câmi'lere, ezâna, nemâz kılanlara, Allah yolunda yürüyenlere sevgi ve saygı gösterir. Kur'ân-ı kerîm okunurken, sessizce ve saygı ile dinlerler. Kur'ân-ı kerîmi her kitâbın üstünde bulundurup, üstüne birşey koymazlar. Çalgı ve içki âlemlerinde, oyun arasın-

da, eğlence yerlerinde okumazlar. Uygunsuz okunurken, susduramazlar ise, dinlemeyip uzaklaşırlar. Kur'ân-ı kerîmi veyâ yapraklarını veyâ satırlarını veyâ kelimelerini ve bütün muhterem ve mubârek ismleri ve yazıları, hakîr ve aşağı yerlerde görünce, kalbleri sızlayıp hemen kaldırırlar. Kul ve hayvan haklarını gözetirler. Kâfirlerin, turistlerin de mallarına, canlarına ve ırzlarına saldırmazlar. Vergilerini zemânında öderler. Kanûnlara karşı gelmezler. İslâmın güzel ahlâkı ile yaşıyarak herkesin sevgi ve saygısını toplarlar. Kâfirler ise, Kur'ân-ı kerîmi ve mevlidi ve bütün mubârek ismleri ve yazıları, hurmetden, kıymetden düşürmeğe çalışır. Bunları, Allahü teâlânın yasak etdiği yerlerde ve şekllerde okurlar ve okuturlar. Müslimânlığın aşağı gördüğü, pis dediği şeyler arasına yazarlar. Paketlerde, eğlence masalarında, örtü olarak kullanılmaları ve horlanılmaları ve yerlerde sürüklenmeleri için, mecmû'alara, kâğıd parçalarına ve gazetelere basarlar. Temsillerde, mizâhlarda, komedilerde, karikatürlerde, filmlerde, plâklarda, televizyonlarda ve radyolarda, müslimânlarla ve din büyükleri ile ve Allahü teâlânın emrleri ile alay ederler. Bütün buralarda müslimân olarak pis, gülünç bir serseriyi gösterirler. Ya'nî, müslimânları ve müslimânlığı tahkîr ederek, onu sevimsiz ve nefrete şâyân olarak tanıtırlar. Müslimân büyüklerine ve müslimânlığın büyük tanıdığı şeylere çirkin ismler takarlar. Müslimânlar, bu gibi gösterileri ve sözleri ve yazıları ve gazeteleri görmeğe, dinlemeğe gitmemeli ve almamalı ve okumamalıdır. Îmânlarını çaldırmamak için, çok uyanık olmalıdır. Bir din âlimini beğenmiyen veyâ bir din kitâbını kusûrlu, hatâlı bulan bir kimse, eğer nemâz kılıyor, oruc tutuyor, harâmlardan sakınıyor ise, bu kimsenin sözü veyâ yazısı incelenmeğe, o âlim veyâ kitâb üzerinde durulmağa değer. Din kitâbına, din adamına, dil uzatan kimse, ibâdet yapmıyor ve harâmdan sakınmıyor ise, onun sözünün bir iftirâ, bir din düşmanlığı olduğunu anlamalı ve inanmamalıdır. Din adamlarını "rahmetullahi teâlâ aleyhim ecma'în", din kitâblarını lekelemek, bugün din düşmanlarının âdeti ve silâhı olmuşdur. Âlimin kıymetini ancak âlim anlar. Gülün kıymetini bülbül, altının ayârını kuyumcu, incinin hâlisini de ancak kimyâger anlar.

Müslimânlar, Allahü teâlânın yasak etdiği, zararlı şeyleri almaz, kullanmaz, dinlemez, okumaz ve bakmaz. Kimseye kötülük yapmaz. Kendine zarar verene karşılık yapmaz. Sabr eder. Ona tatlı dil ile, güler yüz ile nasîhat verir. Müslimânlar, Allahü teâlânın emr etdiği iyi şeyleri öğrenmek, öğretmek ve yapmak için uğraşır. Fen bilgilerini kâfirlerde de araşdırır. Târîh boyunca, insanlığın üstün bir varlık olduğunu düşünemiyenler, islâm dînine düşmanlık etmiş, gençleri aldatmağa uğraşmış ve hiç ummadıkları bir zemânda yıkılıp, o, sımsıkı sarıldıkları dünyâ zevklerini bırakmış, Cehenneme gitmişlerdir. Çoğunun ismi unutulmuş, nâm ve nişanları kalmamış, fekat islâm güneşi nûrunu dünyâya yaymağa devâm etmişdir.

Kâfirler, dünyânın dışı tatlı, içi acı olan ve dışı yaldızlı, içi zehrli olan ve başlangıcı hoş, sonu boş olan râhatlığına ve güzelliğine sarılıyor. Müslimânlar, Kur'ân-ı kerîmin emrlerine, ya'nî Peygamberimizin "sallallahü aleyhi ve sellem" yoluna sarılmalı ve bu ışıklı yolda ilerlemeğe durmadan çalışmalıdır. Dinde sonradan meydâna çıkan, din düşmanları, **(Dinde reformcular)** tarafından ve câhil, ahmak kimseler tarafından uydurulan, bid'atlerden sakınmalıdır.]

Peygamberimiz "sallallahü aleyhi ve sellem", **(Bid'at sâhibi olanlara,** [ya'nî Peygamberimizin "sallallahü aleyhi ve sellem" zemânında ve onun dört halîfesi zemânlarında bulunmayıp da, dinde sonradan meydâna çıkarılan, uydurulan sözleri, yazıları, usûlleri ve işleri, ibâdet olarak, inananlara, yapanlara ve yapdıranlara] **hurmet eden, dirilerini ve ölülerini medh eden, bunları büyük bilen, dîn-i islâmı yıkmağa, dünyâdan kaldırmağa yardım etmiş olur)** buyuruyor.

Her müslimân, hem îmânını korumağa, kapdırmamağa çalışmalı, hem de, Allahü teâlâya ve Onun Peygamberine inanmıyan kâfirleri sevmemelidir. [Fekat, sevmediklerine de, kötülük, zulm yapmamalı, kâfirlere ve bid'at sâhiblerine tatlı dil

ve güler yüz ile nasîhat etmelidir. Onların felâketden kurtulmalarına, se'âdete kavuşmalarına çalışmalıdır.] Mazher-i Cân-ı Cânân buyuruyor ki, (Kâfirleri ve bid'at sâhiblerini ve açıkca günâh işlemeğe devâm eden fâsıkları sevmememiz emr olundu. Bunlarla konuşmamalı, evlerine, toplantılarına gitmemeli, selâm vermemeli, arkadaşlık yapmamalıdır. Zarûret ve ihtiyâc olduğu zemân, zarûret mikdârı kadar, bu yasaklara izn verilmişdir. Bu zemân, onlarla ihtilât câiz olur ise de, kalbin yine onları sevmemesi lâzımdır).

Cihâd, câhil ana, babaların ve dünyâ çıkarları için uğraşan papasların ve keyfleri, zevkleri için zulm, işkence yapan şeflerin aldatdığı, inletdiği insanları küfrden, felâket yolundan kurtarmak, onları güç kullanarak, islâm ile şereflendirmekdir. Cihâd, küfr, işkence ve kötülük içinde yetişdirilmiş, karanlığa atılmış zevallıları, islâm ışığı ile aydınlanmalarına mâni' olan diktatörlerin, sömürücülerin zararlarını yok etmek için, cânını, malını fedâ etmekdir. İnsanları, sonsuz Cehennem azâbından kurtarmak, sonsuz Cennet ni'metlerine kavuşdurmak için, zor kullanmakdır. Cihâdı ferdler değil, devlet yapar. Ferdlerin başkalarına saldırmalarına cihâd değil, çapulculuk, barbarlık denir. Cihâda katılamıyanın, mücâhidlere düâ etmesi farzdır. Kâfirler, cihâd sâyesinde zâlimlerin işkencelerinden kurtularak îmân ile şereflenir. İslâmiyyeti duyup, anladıkdan sonra, îmân etmiyenlerden, islâm devletinin adâleti altında yaşamağı kabûl edenlerin dînine, cânına, mâlına dokunulmaz. Bunlar, islâmın adâleti, şefkati altında hür ve râhat yaşar. Cihâd sâyesinde, hiçbir kâfir, işitmedim, bilseydim inanırdım diyemiyecekdir. Müslimânların cihâd etmek için çalışması, kuvvetlenmesi farzdır. Çalışmaz, cihâd etmezse, bütün insanlığa büyük kötülük etmiş olur.